

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Comitvm Par Genere, Potentia, Opibvs, Heroicaq. Virtvte
inclytum B. Godefridus, Vuestphalus, S. Romaricus,
Austrasius**

Serarius, Nikolaus

Mogvntiæ

Cap. XIII. De interitu Friderici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37252

24 GODEFRIDY COMITIS

Dei mei non solum incarcerari, sed etiam in carcere mori utinam condignus inueniar. Ego in carcere Deum meum deprecabor, in carcere misericordiam & miserationes eius alacriter praestolabor. Opto siquidem, ut quemadmodum scopa usu detrita nouissime flamme iniicitur, sic corpus meum CHRISTI exhaustum seruitio, tribulationis demum igne consummetur. Ecce quanta beati viri constantia, omnia quidem pro CHRISTO perpeti decernebat, sed pius Dominus nostris eum adhuc profectibus reseruabat.

CAP. XIII.

De interitu Friderici.

Fridericus praeterea inexplebili stimulante auaritia, (Quid enim non mortalia pectora cogit auri sacra fames,) castrum Capenberg obsidere, ipsumque patrem Norbertum pro muris suspendere minitans, (nam quis metus aut pudor est vnquam properantis auari?) eo usque mala malis adiicient

iram

iram sibi thesaurizauit, donec altissimus, qui patiens est redditor, condigna illum animaduersione percussit, quem & vnus è fratribus ante denūtiatum eius interitum à leone horrendo transglutiri per visum agnouit. Sed nec sic serpens ille, vno licet succiso capite, à veneno suæ conqueiuit inuidiæ, sancto quidem viro tribulationem & dolorem exsuscitans, sed in his quanquam inuitus maiorem illi virtutis occasionē subministrans. Hæc enim est inscrutabilis abyssus iudiciorum Dei, quæ diabolum cum membris suis electorum cogit deseruire profectui, cuius profundum & beatus Apostolus intuebatur cum diceret: *Scimus quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, his qui secundum propositum vocati sunt sancti.* Sola enim est diuina vis, cui & mala bona sunt, dum eis competenter vtendo, ne quid in regno eius temeritati liceat, boni alicuius effectum elicit, quod

B 5 ia

Rom. 8.

26 GODEFRIDI COMITIS
in sequentibus luce clarius eluce-
bit.

CAP XIV.

De Francone impio.

Proorem
Gode-
fridi Co-
mitis
relo in
sancto
velata
capit
videt.
Proser.
4. &
8.
Eccel. 4.

Matronam igitur, quæ sacrum
velamen assumpserat, Franco
quidam scelestus diabolico rapuit in-
stinctu, qui beato viro inermi forte
obuiati, tantamque illius nequitiam
piè persequenti, cum armatus & elat-
us diceret: Tu ne ille es, qui detri-
mentis meis operam date perhibe-
ris? Vir sanctus quemadmodum scri-
ptum est, *in timore Domini fiducia for-
titudinis; Et iustus quasi leo confidens abs-
que errore erit, constantissimè respō-
dit: Ego detrimētis tuis nequaquam
inuiuis, quin potius hostis antiqui-
dentibus, cuius mancipium factus es,
te summè eruere desidero. Cumque
ille vastans gladium arripere, di-
cam, dicam (magnus ab integro seculo-
rum vt nouerit ordo) dicam quo-
modo*